

چهل حدیث در خصوص نماز

حدیث (۱) رسول اکرم صلی الله علیه و آله :

لَا تَزَالُ أُمَّتِي بِخَيْرٍ مَا تَحَابَبُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَقَرَأُوا الضَّيْفَ...؛

امتم همواره در خیر و خوبی اند تا وقتی که یکدیگر را دوست بدارند، نماز را برپا دارند، زکات بدهند و میهمان را گرامی بدارند...

امالی طوسی، ص ۶۴۷، ح ۱۳۴۰

حدیث (۲) رسول اکرم صلی الله علیه و آله :

الصَّلَاةُ مِفْتَاحُ كُلِّ خَيْرٍ؛

نماز کلید همه خوبی هاست.

الفردوس، ج ۲، ص ۴۰۴، ح ۳۷۹۶

حدیث (۳) رسول اکرم صلی الله علیه و آله :

أَوَّلُ الْوَقْتِ رِضْوَانُ اللَّهِ وَوَسَطُ الْوَقْتِ رَحْمَةُ اللَّهِ وَآخِرُ الْوَقْتِ عَفْوُ اللَّهِ؛

نماز در اول وقت خشنودی خداوند، میان وقت رحمت خداوند و پایان وقت عفو خداوند است.

سنن الدار قطنی، ج ۱، ص ۲۰۱، ح ۹۷۴

حدیث (۴) رسول اکرم صلی الله علیه و آله :

أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ الْمُصَلِّيَ إِذَا صَلَّى فَإِنَّهُ يُنَاجِي رَبَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى فَلْيَعْلَمْ بِمَا يُنَاجِيهِ؛

ای مردم همانا نماز گزار هنگام نماز با پروردگار بزرگ و بلند مرتبه اش مناجات می کند، پس باید بداند چه می گوید.

مسند ابن حنبل، ج ۲، ص ۱۲۹

حدیث (۵) امام علی علیه السلام :

لَوْ يَعْلَمُ الْمُصَلِّي مَا يَعْشَاهُ مِنَ الرَّحْمَةِ لَمَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ السُّجُودِ؛

اگر نمازگزار بداند تا چه حد مشمول رحمت الهی است هرگز سر خود را از سجده بر نخواهد داشت.

غررالحکم، ج ۵، ص ۱۱۶، ح ۷۵۹۲

حدیث (۶) امام علی علیه السلام :

أَنْظُرُ فِيمَا تُصَلِّي وَعَلَى مَا تُصَلِّي إِنْ لَمْ يَكُنْ مِنْ وَجْهِهِ وَحِلِّهِ فَلَا قَبُولَ؛

بنگر در چه (لباسی) و بر چه (چیزی) نماز می‌گزاری، اگر از راه صحیح و حلالش نباشد، قبول نخواهد بود.

تحف العقول، ص ۱۷۴

حدیث (۷) امام صادق علیه السلام :

مَنْ قَبِلَ اللَّهُ مِنْهُ صَلَاةً وَاحِدَةً لَمْ يُعَذِّبْهُ وَمَنْ قَبِلَ مِنْهُ حَسَنَةً لَمْ يُعَذِّبْهُ؛

خداوند از هر کس یک نماز و یا یک کار نیک را قبول کند، عذابش نمی‌نماید.

کافی، ج ۳، ص ۱۶۶، ح ۱۱

حدیث (۸) امام صادق علیه السلام :

تَسْبِيحُ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ فِي كُلِّ يَوْمٍ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ صَلَاةِ أَلْفِ رَكْعَةٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ؛

تسبیحات فاطمه زهرا علیها السلام در هر روز پس از هر نماز نزد من محبوب‌تر از هزار رکعت نماز در هر روز است.

کافی، ج ۳، ص ۳۴۳، ح ۱۵

حدیث (۹) امام صادق علیه السلام :

سَجْدَةُ الشُّكْرِ وَاجِبَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ تُتِمُّ بِهَا صَلَاتَكَ وَتُرْضَى بِهَا رَبِّكَ وَتُعْجِبُ الْمَلَائِكَةَ مِنْكَ...؛

سجده شکر بر هر مسلمانی واجب است، با آن نمازت را کامل و پروردگارت را خشنود می‌سازی و فرشتگان را به شگفتی می‌آوری.

التهدیب، ج ۲، ص ۱۱۰، ح ۱۸۳

حدیث (۱۰) امام صادق علیه السلام :

يَعْرِفُ مَنْ يَصِفُ الْحَقَّ بِثَلَاثِ خِصَالٍ: يُنْظَرُ إِلَى أَصْحَابِهِ مَنْ هُمْ؟ وَالِى صَلَاتِهِ كَيْفَ هِيَ؟ وَفَى أَى وَقْتٍ يُصَلِّيَهَا؟؛

کسی که از حق دم می زند با سه ویژگی شناخته می شود: ببینید دوستانش چه کسانی هستند؟ نمازش چگونه است؟ و در چه وقت آن را می خواند؟

محاسن، ج ۱، ص ۳۹۶، ح ۸۸۵

حدیث (۱۱) رسول اکرم صلی الله علیه و آله :

الصَّلَاةُ مِنْ شَرَائِعِ الدِّينِ وَ فِيهَا مَرَضَاءُ الرَّبِّ عَزَّوَجَلَّ وَ هِيَ مِنْهَاجُ النَّبِيَاءِ وَ لِلْمُصَلِّي حُبُّ الْمَلَائِكَةِ وَ هُدًى وَ اِيْمَانٌ وَ نَوْرٌ الْمَعْرِفَةِ وَ بَرَكَةٌ فِي الرِّزْقِ؛

نماز، از آیین های دین است و رضای پروردگار، در آن است. و آن راه پیامبران است. برای نمازگزار، محبت فرشتگان، هدایت، ایمان، نور معرفت و برکت در روزی است.

خصال، ص ۵۲۲، ح ۱۱

حدیث (۱۲) رسول اکرم صلی الله علیه و آله :

ثَلَاثٌ لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِيهِنَّ مَا أُخِذْنَ إِلَّا بِسَهْمَةٍ حِرْصًا عَلَى مَا فِيهِنَّ مِنَ الْخَيْرِ وَ الْبَرَكَةِ: التَّذْيِنُ بِالصَّلَاةِ وَ التَّهَجُّرُ بِالْجَمَاعَاتِ وَ الصَّلَاةُ فِي أَوَّلِ الصُّفُوفِ؛

سه چیز است که اگر مردم آثار آن را می دانستند، به جهت حرص بودن به خیر و برکتی که در آنها هست، به قرعه متوسل می شدند: اذان نماز، شتاب به نماز جماعت و نماز در صف اول.

کنز العمال، ح ۴۳۲۳۵

حدیث (۱۳) رسول اکرم صلی الله علیه و آله :

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَدْ فَرَضَ عَلَيْكُمْ الْجُمُعَةَ فَمَنْ تَرَكَهَا فِي حَيَاتِي وَ بَعْدَ مَمَاتِي وَ لَهُمْ اِمَامٌ عَادِلٌ اسْتِخْفَافًا بِهَا وَ جُحُودًا لَهَا فَلَا جَمَعَ لِلَّهِ شَمْلُهُ وَ لَا بَارَكَ لَهُ فِي اَمْرِهِ اِلَّا وَ لَا صَلَاةَ لَهُ اِلَّا وَ لَا زَكَاةَ لَهُ اِلَّا وَ لَا حَجَّ لَهُ اِلَّا وَ لَا صَوْمَ لَهُ اِلَّا وَ لَا بَرَكَةَ لَهُ حَتَّى يَتُوبَ؛

بدانید که خداوند متعال نماز جمعه را بر شما واجب ساخته است پس آنان که در زندگی و پس از مرگ من، از روی سبک شمردن و یا انکار، آن را ترک کنند، با وجود این که پیشوای عادل دارند، خداوند و حدتشان نبخشد و در کارشان برکت ندهد، آگاه باشید نه زکات، نه نماز، نه حج و نه روزه آنان پذیرفته است. بدانید که زندگی آنان برکتی نخواهد داشت، مگر توبه کنند.

عوالی اللالی، ج ۲، ص ۵۴، ح ۱۴۶

حدیث (۱۴) رسول اکرم صلی الله علیه و آله :

عن زید بن خالد الجهنی: ما كان رسول الله صلى الله عليه وآله يخرج من شيءٍ لشيءٍ من الصلوات حتى يستاك؛
زید بن خالد جهنی: پیامبر خدا صلی الله علیه و آله از هیچ نمازی به نماز دیگر مشغول نمی شدند، مگر این که در
این فاصله مسواک می زدند.

المعجم الكبير، ج ۵، ص ۲۵۴، ح ۵۲۶۱

حدیث (۱۵) امام علی علیه السلام :

النَّظِيفُ مِنَ الثَّيَابِ يَذْهَبُ الْهَمُّ وَالْحُزْنُ وَهُوَ طَهْرٌ لِلصَّلَاةِ؛

لباس پاکیزه غم و اندوه را برطرف می کند و باعث پاکیزگی نماز است.

کافی، ج ۶، ص ۴۴۴، ح ۱۴

حدیث (۱۶) رسول اکرم صلی الله علیه و آله :

أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَفْضَلِ مَن دَرَجَةِ الصِّيَامِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّدَقَةِ؟ صَلَاحُ ذَاتِ الْبَيْنِ، فَإِنَّ فُسَادَ ذَاتِ الْبَيْنِ هِيَ الْحَالِقَةُ؛
آیا به چیزی با فضیلت تر از نماز و روزه و صدقه (زکات) آگاهتان نکنم؟ و آن اصلاح میان مردم است، زیرا تیره شدن
رابطه بین مردم ریشه کن کننده دین است.

نهج الفصاحه، ح ۴۵۸

حدیث (۱۷) امام صادق علیه السلام :

كُونُوا دُعَاةً لِلنَّاسِ بِغَيْرِ أَلْسِنَتِكُمْ، لِيُرَوْا مِنْكُمْ الْوَرَعَ وَالْجِتَاهِدَ وَالصَّلَاةَ وَالْخَيْرَ، فَإِنَّ ذَلِكَ دَاعِيَةٌ؛
مردم را به غیر از زبان خود، دعوت کنید، تا پرهیزکاری و کوشش در عبادت و نماز و خوبی را از شما ببینند، زیرا
اینها خود دعوت کننده است.

کافی، ج ۲، ص ۷۸، ح ۱۴

حدیث (۱۸) رسول اکرم صلی الله علیه و آله :

لَا تَنْظُرُوا إِلَى كَثْرَةِ صَلَاتِهِمْ وَصَوْمِهِمْ وَكَثْرَةِ الْحَجِّ وَالْمَعْرُوفِ وَطَنْطِنْتِهِمْ بِاللَّيْلِ، وَلَكِنْ انظُرُوا إِلَى صِدْقِ الْحَدِيثِ وَأَدَاءِ
الْمَانَةِ؛

به زیادی نماز و روزه و حج و احسان و مناجات شبانه مردم نگاه نکنید، بلکه به راستگویی و امانتداری آنها توجه
کنید.

بحار الأنوار، ج ۷۵، ص ۱۱۴، ح ۵

حدیث (۱۹) رسول اکرم صلی الله علیه و آله :

ثَلَاثٌ لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِيهِنَّ مَا أَخَذْنَ إِلَّا بِسَهْمَةٍ حِرْصًا عَلَى مَا فِيهِنَّ مِنَ الْخَيْرِ وَالْبَرَكَاتِ: التَّذِينُ بِالصَّلَاةِ وَالتَّهَجِيرُ بِالْجَمَاعَاتِ وَالصَّلَاةُ فِي أَوَّلِ الصُّفُوفِ؛

سه چیز است که اگر مردم آثار آن را می دانستند، به جهت حریص بودن به خیر و برکتی که در آنها هست، به قرعه متوسل می شدند: اذان نماز، شتاب به نماز جماعت و نماز در صف اول.

کنز العمال، ج ۴۳۲۳۵

حدیث (۲۰) رسول اکرم صلی الله علیه و آله :

مَنْ اغْتَابَ مُسْلِمًا أَوْ مُسْلِمَةً لَمْ يَقْبَلِ اللَّهُ صَلَاتَهُ وَلَا صِيَامَهُ أَرْبَعِينَ يَوْمًا وَكَيْلَةً إِلَّا أَنْ يَغْفِرَ لَهُ صَاحِبُهُ؛
هر کس از مرد یا زن مسلمانی غیبت کند، خداوند تا چهل شبانه روز نماز و روزه او را نپذیرد مگر این که غیبت شونده او را ببخشد.

بحار الأنوار، ج ۷۵، ص ۲۵۸، ج ۵۳

حدیث (۲۱) امام باقر علیه السلام :

لَمَّا قَالَ لَهُ رَجُلٌ إِنِّي ضَعِيفُ الْعَمَلِ قَلِيلُ الصَّلَاةِ قَلِيلُ الصَّوْمِ وَلَكِنْ أُرْجُو أَنْ لَا أَكُلَ إِلَّا حَلَالًا وَلَا أَنْكَحَ إِلَّا حَلَالًا: وَأَيُّ جِهَادٍ أَفْضَلُ مِنْ عَفَّةِ بَطْنٍ وَفَرَجٍ!!؛

در پاسخ به کسی که عرض کرد: من در عمل ناتوانم و نماز و روزه کم به جا می آورم اما سعی می کنم جز حلال نخورم و جز با حلال نزدیکی نکنم فرمودند: چه جهادی برتر از پاک نگهداشتن شکم و شرمگاه؟!؛

محاسن، ج ۱، ص ۲۹۲، ج ۴۴۸

حدیث (۲۲) امام صادق علیه السلام :

لَا تَغْتَرُوا بِصَلَاتِهِمْ وَلَا بِصِيَامِهِمْ، فَإِنَّ الرَّجُلَ رُبَّمَا لَهَجَ بِالصَّلَاةِ وَالصَّوْمِ حَتَّى لَوْ تَرَكَهُ اسْتَوْحَشَ، وَلَكِنْ اخْتَبِرُوهُمْ عِنْدَ صِدْقِ الْحَدِيثِ وَأَدَاءِ الْأَمَانَةِ؛

فریب نماز و روزه مردم را نخورید، زیرا آدمی گاه چنان به نماز و روزه خو می کند که اگر آنها را ترک گوید، احساس ترس می کند، بلکه آنها را به راستگویی و امانتداری بیازمایید.

کافی، ج ۲، ص ۱۰۴، ج ۲

حدیث (۲۳) امام حسن عسکری علیه السلام:

لَيْسَتْ الْعِبَادَةُ كَثْرَةَ الصِّيَامِ وَالصَّلَاةِ وَانَّمَا الْعِبَادَةُ كَثْرَةُ التَّفَكُّرِ فِي أَمْرِ اللَّهِ؛

عبادت کردن به زیادی روزه و نماز نیست، بلکه (حقیقت) عبادت، زیاد در کار خدا اندیشیدن است.

تحف العقول، ص ۴۴۸

حدیث (۲۴) امام صادق علیه السلام:

أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ؛
نزدیکترین حالات بنده به پروردگارت حالت سجده است.

ثواب الاعمال و عقاب الاعمال

حدیث (۲۵) امام صادق علیه السلام:

أَتَانِي الْإِسْلَامَ ثَلَاثَةً: الصَّلَاةُ وَالزَّكَاةُ وَالْوَلَايَةُ، لَا تَصِحُّ وَاحِدَةٌ مِنْهُنَّ إِلَّا بِصَاحِبَتِيهَا؛
سنگهای زیربنای اسلام سه چیز است: نماز، زکات و ولایت که هیچ یک از آنها بدون دیگری درست نمی شود.

کافی جلد ۲، ص ۱۸

حدیث (۲۶) امام صادق علیه السلام:

إِنَّ مِنْ تَمَامِ الصَّوْمِ إِعْطَاءَ الزَّكَاةِ يَعْنِي الْفِطْرَةَ كَمَا أَنَّ الصَّلَاةَ عَلَى النَّبِيِّ (ص) مِنْ تَمَامِ الصَّلَاةِ؛
تکمیل روزه به پرداخت زکاة یعنی فطره است، همچنان که صلوات بر پیامبر (ص) کمال نماز است.
وسائل الشیعه، ج ۶ ص ۲۲۱

حدیث (۲۷) امام کاظم علیه السلام:

أَفْضَلُ مَا يَنْتَقِرُ بِهِ الْعَبْدُ إِلَى اللَّهِ بَعْدَ الْمَعْرِفَةِ بِهِ، الصَّلَاةُ؛
بهترین چیزی که بنده بعد از شناخت خدا به وسیله آن به درگاه الهی تقرب پیدا می کند، نماز است.

تحف العقول، ص ۴۵۵

حدیث (۲۸) امام علی علیه السلام:

لِكُلِّ شَيْءٍ وَجْهٌ وَوَجْهٌ دِينِكُمُ الصَّلَاةُ؛
هر چیز دارای سیماست، سیمای دین شما نماز است.

بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۲۷

حدیث (۲۹) رسول اکرم صلی الله علیه و آله :

لَا يَنَالُ شَفَاعَتِي مَنْ أَخَّرَ الصَّلَاةَ بَعْدَ وَقْتِهَا؛

کسی که نماز را از وقتی تأخیر بیندازد، (فردای قیامت) به شفاعت من نخواهد رسید.

بحار الانوار، ج ۸۳، ص ۲۰

حدیث (۳۰) امام محمدباقر علیه السلام:

مَنْ تَرَكَ الْجَمَاعَةَ رَغْبَةً عَنْهَا وَعَنْ جَمَاعَةِ الْمُسْلِمِينَ مِنْ غَيْرِ عِلَّةٍ فَلَا صَلَاةَ لَهُ؛

کسی که از روی بی میلی، بدون عذر و علت نماز جماعت را که اجتماع مسلمانان است ترک کند، نمازی برای او نیست.

امالی شیخ صدوق، ص ۲۹۰

حدیث (۳۱) امام علی علیه السلام:

مَنْ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ يَعْلَمُ مَا يَقُولُ فِيهِمَا انْصَرَفَ وَ لَيْسَ بَيْنَهُ وَ بَيْنَ اللَّهِ - عَزَّ وَ جَلَّ - ذَنْبٌ؛

هر کس دو رکعت نماز بخواند و بداند چه می گوید، از نماز فارغ می شود، در حالی که میان او و میان خدای عز و جل گناهی نیست.

اصول وافی، ج ۲، ص ۱۰۰

حدیث (۳۲) پیامبر صلی الله علیه و آله :

إِنَّ الْمُؤْمِنَ هِمَّتُهُ فِي الصَّلَاةِ وَالصِّيَامِ وَالْعِبَادَةِ وَالْمَنَافِقُ هِمَّتُهُ فِي الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ كَالْبَهِيمَةِ؛

همت مؤمن در نماز و روزه و عبادت است و همت منافق در خوردن و نوشیدن؛ مانند حیوانات.

تنبيه الخواطر، ج ۱، ص ۹۴

حدیث (۳۳) امام صادق علیه السلام :

لَا تَغْتَرَّوا بِصَلَاتِهِمْ وَلَا بِصِيَامِهِمْ، فَإِنَّ الرَّجُلَ رُبَّمَا لَهَجَ بِالصَّلَاةِ وَالصَّوْمِ حَتَّى لَوْ تَرَكَهُ اسْتَوْحَشَ ، وَلَكِنْ اخْتَبَرُوهُمْ عِنْدَ صِدْقِ الْحَدِيثِ وَأَدَاءِ الْأَمَانَةِ؛

فریب نماز و روزه مردم را نخورید، زیرا آدمی گاه چنان به نماز و روزه خو می کند که اگر آنها را ترک گوید، احساس ترس می کند، بلکه آنها را به راستگویی و امانتداری بیازمایید.

کافی، ج ۲، ص ۱۰۴، ح ۲

حدیث (۳۴) امام علی علیه السلام :

النَّظِيفُ مِنَ الثَّيَابِ يَذْهَبُ الْهَمُّ وَالْحُزْنُ وَهُوَ طَهْرٌ لِلصَّلَاةِ؛

لباس پاکیزه غم و اندوه را می برد و موجب پاکیزگی نماز است.

کافی، ج ۶، ص ۴۴۴، ح ۱۴

حدیث (۳۵) امام صادق علیه السلام :

مَا يَمْنَعُ أَحَدَكُمْ إِذَا دَخَلَ عَلَيْهِ غَمٌّ مِنْ غُمُومِ الدُّنْيَا أَنْ يَتَوَضَّأَ ثُمَّ يَدْخُلَ مَسْجِدَهُ وَيَرْكَعَ رَكَعَتَيْنِ فَيَدْعُو اللَّهَ فِيهِمَا؟ أَمَا سَمِعْتَ اللَّهَ يَقُولُ: «وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ»؟

چه چیز مانع می شود که هر گاه بر یکی از شما غم و اندوه دنیایی رسید، وضو بگیرد و به سجده گاه خود رود و دو رکعت نماز گزارد و در آن دعا کند؟ مگر نشنیده ای که خداوند می فرماید: «از صبر و نماز مدد بگیرید»؟

تفسیر عیاشی، ج ۱، ص ۵۹، ح ۳۹

حدیث (۳۶) امام صادق علیه السلام :

مَا خَسِرَ وَاللَّهِ مَنْ آتَى بِحَقِيقَةِ السُّجُودِ... وَلَا بَعْدَ عَنِ اللَّهِ أَبَدًا مَنْ أَحْسَنَ تَقَرُّبُهُ فِي السُّجُودِ وَلَا قُرْبَ إِلَيْهِ أَبَدًا مَنْ أَسَاءَ آدَبَهُ وَضَيَّعَ حُرْمَتَهُ وَيَتَعَلَّقُ قَلْبَهُ بِسِوَاهُ؛

سوگند به خدا، هر کس که حقیقت سجده را به جای آورد، زیان نکرد و کسی که در سجده، به خوبی به خداوند نزدیک شد، هرگز از خداوند دور نیست. و آن که به {ساحت مقدس} او بی ادبی کرد و حرمتش را زیر پا گذاشت، و به غیر او دل بست، هرگز به او نزدیک نشد.

بحار الأنوار، ج ۷۵، ص ۷۱، ح ۳۴

حدیث (۳۷) امام علی علیه السلام :

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لَا يُؤَثِّرُ عَلَى الصَّلَاةِ عِشَاءً وَلَا غَيْرَهُ وَكَانَ إِذَا دَخَلَ وَقْتُهَا كَأَنَّهُ لَا يَعْرِفُ أَهْلًا وَلَا حَمِيمًا؛

رسول اکرم صلی الله علیه و آله چیزی مثل شام و غیر آن را بر نماز مقدم نمی داشتند و هنگامی که وقت نماز می رسید، گویی که هیچ یک از اهل خانه و دوستان را نمی شناختند.

حدیث (۳۸) الغزالی فی احیاء العلوم :

كَانَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لَا يَجْلِسُ إِلَيْهِ أَحَدٌ وَهُوَ يُصَلِّي إِلَّا خَفَّفَ صَلَاتَهُ وَاقْبَلَ عَلَيْهِ فَقَالَ: أَلَيْكَ حَاجَةٌ؟ فَإِذَا فَرَغَ مِنْ حَاجَتِهِ عَادَ إِلَى صَلَاتِهِ؛

هرگاه رسول اکرم صلی الله علیه و آله نماز می خواندند و کسی نزد ایشان می نشست، ایشان نماز خود را کوتاه می کردند و به او رو می نمودند و می فرمودند: آیا خواسته ای داری؟ و بعد از آن که حاجت او را بر آورده می کردند، به نماز بر می گشتند.

سنن النبی، ص ۲۹۴

حدیث (۳۹) پیامبر صلی لله علیه و آله :

يَا عَلِيُّ إِذَا حَضَرَ وَقْتُ صَلَاتِكَ فَتَهَيَّ لَهَا وَالْأَسْغَلِكَ الشَّيْطَانُ وَإِذَا نَوَيْتَ خَيْرًا فَعَجِّلْ وَالْأَمْنَعَكَ الشَّيْطَانُ عَنْ ذَلِكَ؛

ای علی! هرگاه وقت نمازت رسید، آماده آن شو وگرنه شیطان تو را سرگرم می کند و هرگاه قصد [کار] خیری کردی شتاب کن وگرنه شیطان تو را از آن باز می دارد.

بحار الأنوار، ج ۷، ص ۲۹

حدیث (۴۰) امام صادق علیه السلام :

فَضْلُ الْوَقْتِ الْأَوَّلِ عَلَى الْآخِرِ كَفَضْلِ الْآخِرَةِ عَلَى الدُّنْيَا.

فضیلت خواندن نماز در اول وقت نسبت به تأخیر انداختن آن، مثل فضیلت آخرت بر دنیا است.

بحار الأنوار، ج ۸۲، ص ۳۵۹